

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 248/2022
18.02.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић, Бисерке Живановић и Јасминке Станојевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Новица Јовановић, адвокат из ..., против тужене ОШ "Радоје Домановић" Параћин, коју заступа Правобранилаштво Општине Параћин, ради исплате трошкова за долазак и одлазак са рада, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3093/20 од 11.05.2021. године, у седници одржаној 18.02.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3093/20 од 11.05.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3093/20 од 11.05.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Параћину П1 64/20 од 21.08.2020. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезана тужена да тужилји исплати на име накнаде трошкова за долазак и одлазак са рада за период од 01.10.2015. године до 01.10.2018. године новчане износе наведене у изреци, са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног износа до исплате, како је изреком наведено. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова поступка исплати износ од 55.826,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3093/20 од 11.05.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужене и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије у границама својих овлашћења, на основу члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11, 55/14, 87/18, 18/20), па је утврдио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Правноснажном пресудом одлучено је о накнади трошкова за долазак и одлазак са рада за период од октобра 2015. године до октобра 2018. године. Наведена одлука не одступа од правног става израженог у одлукама Врховног касационог суда, да право на накнаду трошкова за долазак и одлазак са рада није условљено постојањем организованог јавног превоза, ни удаљеношћу од места рада, већ једино постојањем стварних трошкова за долазак и одлазак са рада. Другачије одлуке у предметима са истим правним основом не указују нужно на другачији правни став изражен у тим одлукама, јер правилна примена материјалног права у споровима са тужбеним захтевом као у овом предмету зависи од утврђеног чињеничног стања.

Из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке, применом члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој парници поднета је 29.10.2018. године, ради исплате трошкова доласка и одласка са рада, а вредност предмета спора је 56.581,18 динара. Имајући у виду природу затражене правне заштите, ова парница спада у парнице из радних спорова која се односи на новчано потраживање.

Одредбом члана 441. ЗПП, прописано је да је у парницама из радних спорова ревизија дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека према вредности спора, сагласно одредби члана 403. став 3. ЗПП, којом је, између осталог, прописано да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, када се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да се у конкретном случају не ради о парници из радног спора у смислу члана 441. ЗПП (код којих је ревизија увек дозвољена), јер предмет тражене правне заштите није заснивање, постојање или престанак радног односа, а побијана вредност предмета спора је испод граничне вредности за дозвољеност ревизије од

40.000 евра у динарској противвредности на дан подношења тужбе, то ревизија тужене није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Добрила Страјина,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић